

at nyde af Loven, men hovedsagelig fordi der senere i Loven staar, at det er først efter 13 Ugers Forløb, at han faar Skadeserstatning. Og hvem skal saa give ham Erstatning i de 13 Uger? Det er de 13 værste Uger for Arbejderen, og det skal nok vise sig, at der i denne Henseende meget snart vil lyde Raab om Forandring. Den højtærede Minister og det ærede kongevalgte Medlem have begge fremsat det Spørgsmaal: Naar han nu ikke kunde komme ind i en saadan Sygekasse, eller der ingen var, hvad saa? Ja, saa har han ikke noget i de 13 Uger; men det faar han heller ikke her efter Lovforslaget. Derefter faar han heller intet i de 13 Uger, naar han ikke selv har sørget derfor. Vi have ment, at det dog var rigtigt at give Anvisning paa, at de paagældende Arbejdere skulle søge at blive sikrede i den nævnte Tid; thi hvis han ikke kunde komme ind i en Sygekasse, saa vilde han maaske paa anden Maade kunne opnaa noget ved Overenskomst med sin Arbejdsgiver. Det er netop nu saaledes, at naar en Arbejdsgiver har forsikret sine Arbejdere fra det Øjeblik, Ulykken indtræffer, saa faa disse baade Dagpenge og et Erstatningsbeløb. — Ja, Ændringsforslagene under Nr. 8 og 13 skal jeg tillade mig at tage tilbage; det ærede kongevalgte Medlem havde jo meget mod disse to; det er jo ogsaa Redaktionsændringer, som have mindre at sige.

Formanden: Ændringsforslagene under Nr. 8 og 13 ere tagne tilbage. Er der nogen, som optager dem? (Ophold.) De ere altsaa bortfaldne.

Stilling: Ændringsforslag under Nr. 10 om, at Ordet „regelmæssig“ udgaar, har den ærede Minister ikke udtalt sig imod. Vi have særlig ønsket, at dette Ord udgaar, fordi vi fandt det uheldigt, at Arbejderne ikke til enhver Tid, naar de anvendte disse farlige Sprængstoffer, skulde have Erstatning for Ulykkestilfælde, og jeg vil anbefale det høje Ting at stemme derfor. — Ændringsforslag Nr. 15, i Forbindelse med hvilket jeg skal tage alle de Redaktionsændringer, som angaa Ordene „Ydelser“ og „Krav“, har jo stødt flere af de ærede Talere. Allerede den Gang vi forandrede Lovforslagets Titel i Udvalget, var der stærk Tale om at tage Ordet „Krav“ ud forskellige Steder, og vi have nu ment, at det var bedre i Samklang i det hele med vore Forslag under de første Punkter. For at lette Afstemningen skal jeg imidlertid tillade mig paa egne og

Medforslagsstilleres Vegne at tage Ændringsforslagene Nr. 15, 20, 21, 22, 24, 26 og 28 tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene Nr. 15, 20, 21, 22, 24, 26 og 28 ere tagne tilbage. Jeg skal spørge, om nogen ønsker at optage dem, ellers ere de bortfaldne (Ophold). De ere saaledes bortfaldne.

Stilling: Med Hensyn til det under Nr. 16 stillede Forslag om Dagpengenes Størrelse, udtalte den højtærede Minister, at han ikke kunde tiltræde dette Forslag, fordi det vilde være uigennemførligt i Praksis og kræve megen Kontrol. Dette kan jeg for mit personlige Vedkommende ikke tiltræde. Jeg tror ikke, at det vil kræve mere Kontrol fra Arbejdsraadets Side eller blive vanskeligere at gennemføre i Praksis, end den Bestemmelse, som staar i Lovforslagets § 5, andet Stykke, sidste Punktum: „Er fra første Færd eller senere kun Forringelse af Arbejdsevnen til Stede, skal den under denne udgøre en i Forhold til Forringelsen beregnet Del af den Dagpenge, som den paagældende vilde have oppebaaret eller har oppebaaret ved fuldstændig Arbejdsudygtighed.“ Skal det, som her staar, kontrolleres, synes jeg, at det maa være langt lettere, naar det er fastsat, hvor meget Dagpengene maa være. Her vil der altsaa kræves en Kontrol med, hvad en Mand kan tjene hver Dag, efter som Helbredelsen skrider fremad. Det var netop for ikke at komme ind paa Detailspørgsmaal, at man mente, det var langt heldigere at fastsætte en bestemt Norm.

At den højtærede Minister ikke kan tiltræde Forslaget om de private Jærnbanelsselskaber, beklager jeg. Vi have tilladt os at fremsætte det efter Opfordring i saa Henseende, og jeg tror, at de private Jærnbanelsselskabers Bestyrelser i Almindelighed ville frembyde lige saa gode Garantier som Kommunerne — tilmed da Indenrigsministeren jo har i sin Haand at approbere Koncessionerne — for at det ved dem ansatte Personale kunde blive betrygget. Da den højtærede Minister imidlertid mener ikke at kunne modtage dette Forslag, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa. — Ved Ændringsforslag under Nr. 18 til § 8 have vi tilsigtet at ville give Arbejderne nogen Garanti for virkelig at faa Forsikringssummen udbetalt derved, at Forsikringskulde ske i en godkendt Forsikringsinstitution. Det er jo netop det svage Punkt ved hele Loven, at der ingen Forsikringstrang er, og at Arbejderne løbe en